

ירידת השפע אחר העליות שבד' חלקי התפלה. ב) והכנסת ס"ת להיכל הוא כמו נעילת שערים (כמשנית לעיל). ג) גם אין לומר שני קדישים סמוכים בלא הפסק בינתיים מזמור שנתקן מקדמונים לאמרו כאן. ד) גם אין לומר ביום אחד לשם חובה יותר משלשה פעמים אשרי (רק דרך אמירת תהלים) כמו שנתבאר לקמן במנחת שבת. ועפ"י יתבאר הכל. א) בשני וחמישי אחר תפלת י"ח (וידוי ונפ"א) אין אומרים רק חצי קדיש (כדי לאמר קדיש תתקבל בירידת השפע קודם שמכניסין הס"ת) ואח"כ קריאת התורה חצי קדיש אשרי (למנצח) ובל"צ קדיש תתקבל ומכניסין הס"ת להיכל שיר של יום. ב) בר"ח וחזה"מ א"א לומר תתקבל כמו בשני וחמישי כי צריך לומר ח"ק קודם מוסף ויהיו שני קדישים סמוכים ויהללו לא הוי הפסק (כמ"ש המג"א) ומזמור לדוד ולדוד מזמור לא נתקן מקדמונים לאמרם כאן לכן אומרים קדיש תתקבל לאחר תפלת י"ח והלל כמו ביו"ט. וגם שיר של יום וברכי נפשי א"א לומר כמו שמסודר בשני וחמישי מפני שהקדיש יתום שאחר שש"י והקדיש שלפני מוסף יהיו שני קדישים סמוכים לכן אומרים שש"י אחר תתקבל כמו בשבת ויו"ט. ג) ת"כ אינו שייך כלל לסדר הזה דכתיב ביה גם כי אזעק ואשוע שתם תפילתי. ד) בחנוכה שאין בו מוסף לא שייך החשש דשני קדישים סמוכים רק שנתחדש נגד שני וחמישי שיש בו הלל הוצרך להודיענו אחר הלל החלוק שבין חנוכה לשארי ימים שיש בהם הלל שכל סדר החנוכה לא נשתנה משני וחמישי. ה) ובפורים שאין בו לא הלל ולא מוסף ולא נתוסף בו (נגד שני וחמישי) רק קריאת המגילה. לכן (בסדר קריאת המגילה) כתב בדקדוק לשונו ביום אחר קריאת המגילה אשרי ובא לציון קדיש שלם (וא"צ לכפול האמור בשני וחמישי וחנוכה מענין הכנסת ס"ת ושיר של יום) וקודם קריאת התורה והמגילה אחר תפלת י"ח אין אומרים אלא חצי קדיש. הרי שלא הודיענו האמירה רק השלילה כדי להשוותם

ממש לסדר חנוכה ושני וחמישי שכבר נתבארו. ועיין תוספות מגלה דף ד' ע"א שאין מחזירין הס"ת אחר קריאת התורה ואוחז בידיו עד אחר קריאת המגילה (ותמיה שה' פוסקים והמנהגים לא הביאו זה) וכן שמעתי מאיש נאמן שבכיהמ"ד של אדמו"ר בעל צ"צ ז"ל היו מחזיקין בפורים את הס"ת עד אחר תתקבל. ו) בשבת ויו"ט אפילו בר"ה שנמשך זמן רב עד אחר תקיעות מיושב אין מכניסין הס"ת עד אחר אשרי (דאית ב"י פותח את ידיך וגם השלשה אשרי שמוסיפין הם להשפיע מזונות כמשי"ת) כמ"ש בשו"ע אדמו"ר סימן תק"ץ (למנחת שבת ומנחת תענית צבור יבאר במקומו).

(כג) **תפלה לדוד הטה. בית יעקב. שיר המעלות לדוד (סדר היום פע"ח סדור האריז"ל ועיין אבודרהם טעם אמירתו כאן).**

ובסדר היום כתוב בזה"ל. תפלה לדוד הטה וגו'. הוא מזמור מיוחד להתחנן בו שישמע האל יתברך תפלתנו ולכן תקנו אותו אחר התפלה וצריך אדם לזהר בו כו' ומפני שקריאתו מראה צער כו' ע"ד ביום צרתי אקראך כי תענני לזה תקנו שלא לאמרו בשעת שמחה. ומתחילין בית יעקב לכו ונלכה והוא ג"כ מענין שיקבל האל תפלתנו כו' ויהיו דברינו אשר התחנונו קרובים כו' ואומר שיר המעלות לדוד לולי וגו' שכבר קבל תפלתנו כמה פעמים כו' ולא נתנו טרף וגו' עכ"ל סדר היום. וזהו הטעם שסדרו הפסוקים והמזמורים הללו אחר ובא לציון וקדיש תתקבל שזהו גמר סלוק התפלה כמשנית לעיל. ואדמו"ר בסדר שחרית של חול כתב: ביום שא"א תחנון א"א תפלה לדוד אלא מתחילין בית יעקב משמע שבית יעקב אומרים תמיד. ולאחר הלל כתב (לאחר ק"ש) בר"ח ויו"ט וחזה"מ אומרים כאן שש"י ובר"ח לאחר שש"י אומרים ברכי נפשי (ולא הזכיר בית יעקב) ובחנוכה לאחר ובא לציון וק"ש